

przez spółkę leasingową od korzystającego, mimo że ta spółka leasingowa wszczęła i prowadziła procedury prawne w celu odzyskania towarów, a po rozwiązaniu umowy nie otrzymała już żadnych kwot z tytułu korzystania z tych towarów?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 6 sierpnia 2013 r. — Sarah Nagy przeciwko Marcelowi Nagyowi

(Sprawa C-442/13)

(2013/C 325/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sarah Nagy

Strona pozwana: Marcel Nagy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dwa postępowania „między tymi samymi stronami” w rozumieniu art 12 rozporządzenia Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (¹), są zawisłe w przypadku, gdy w jednym postępowaniu dziecko podnosi przeciwko ojcu swoje roszczenie o alimenty za okres w przeszłości oraz o bieżące świadczenie alimentacyjne, a ojciec w ramach postępowania rozwodowego występuje z żądaniem o określenie jego obowiązku alimentacyjnego względem dziecka oraz wysokości świadczenia na rzecz matki w okresie po rozwodzie?
- 2) W razie udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej: W przypadku gdy w jednym postępowaniu osoba uprawniona do świadczeń alimentacyjnych podnosi swoje roszczenie o bieżące alimenty, a w innym postępowaniu dłużnik alimentacyjny występuje z żądaniem stwierdzenia obowiązku bieżących alimentów od późniejszego momentu, czy wówczas od późniejszego momentu postępowanie toczy się „o to samo roszczenie” w rozumieniu art 12 rozporządzenia?

(¹) Dz.U. L 7, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Braşov (Rumunia) w dniu 7 sierpnia 2013 r. — Imre Solyom, Luiza Solyom przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Braşov

(Sprawa C-444/13)

(2013/C 325/24)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Braşov

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Imre Solyom, Luiza Solyom

Strona pozwana: Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Braşov

Pytania prejudycjalne

Czy artykuły 73 i 78 dyrektywy Rady 2006/112/CE (¹) należy interpretować w taki sposób, że jeżeli strony ustaliły w umowie sprzedaży cenę ostateczną i nieodwołalną, a następnie władze podatkowe uznają transakcję sprzedaży za podlegającą opodatkowaniu z powodu uznania sprzedającego za podatnika, to odnośny podatek od wartości dodanej uznaje się za zawarty w cenie, czy też dodaje się go do tej ceny? Innymi słowy, jaka jest podstawa opodatkowania przy tego rodzaju sprzedaży?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg (Austria) w dniu 12 sierpnia 2013 r. — Germanwings GmbH przeciwko Ronny Henning

(Sprawa C-452/13)

(2013/C 325/25)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Germanwings GmbH

Strona pozwana: Ronny Henning

Pytanie prejudycjalne

Który moment jest miarodajny dla pojęcia „czas przylotu” użytego w art. 2, 5 i 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽¹⁾:

- a) moment osadzenia samolotu na drodze kołowania („Touch-down”);
- b) moment, w którym samolot osiągnął swoją pozycję postojową i zaciągnięto hamulce postojowe wzgl. umocowano klocki hamujące („czas In-Block”);
- c) moment otwarcia drzwi samolotu;
- d) moment określony przez strony w ramach prywatnej autonomii?

⁽¹⁾ Dz.U. L 46, s. 1

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 30 maja 2013 r. w sprawie T-454/10 Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon) przeciwko Komisji, wniesione w dniu 12 sierpnia 2013 r. przez Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias, Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop)

(Sprawa C-455/13 P)

(2013/C 325/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Confederazione Cooperative Italiane, Cooperativas Agro-alimentarias, Fédération française de la coopération fruitière, légumière et horticole (Felcoop) (przedstawiciele: adwokaci M. Merola i M.C. Santacroce)

Druga strona postępowania: Associazione Nazionale degli Industriali delle Conserve Alimentari Vegetali (Anicav), Agrupación Española de Fabricantes de Conservas Vegetales (Agrucon), Associazione Italiana Industrie Prodotti Alimentari (AIIPA), Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości;
- uznanie skargi przemysłowych przetwórców owoców i warzyw za niedopuszczalną, a w konsekwencji uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji przez wnoszących odwołanie;

— tytułem ewentualnym, w razie gdyby Trybunał stwierdził, że skargi o stwierdzenie nieważności były dopuszczalne (quod non), uchylenie zaskarżonego wyroku z powodu poważnych i oczywistych naruszeń prawa, jak również ze względu na niewystarczające i wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie prawne, jak zostało wykazane w odwołaniu, i odesłanie sprawy do Sądu w celu jej merytorycznego rozpatrzenia;

— tytułem ewentualnym, w razie gdyby Trybunał potwierdził (quod non) ocenę Sadu dotyczącą istoty sprawy, uchylenie części wyroku dotyczącej skutków stwierdzenia nieważności art. 60 ust. 7 rozporządzenia nr 543/2011 ⁽¹⁾, ponieważ opiera się ono na wewnętrznie sprzecznym uzasadnieniu, które ponadto jest niezgodne z zasadą pewności prawa i zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań, ze względu na czas trwania i działanie programów operacyjnych;

— obciążenie skarżących w pierwszej instancji kosztami postępowania w obu instancjach lub odroczenie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania w pierwszej instancji w wypadku odesłania sprawy do Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd w zaskarżonym wyroku:

— błędnie ocenił dopuszczalność skargi w sprawie T-454/10, odnosząc się załącznika VIII do rozporządzenia nr 1580/2007 ⁽²⁾, w szczególności stwierdzając, że załącznik VIII stanowi całość z art. 52 ust. 2a akapit drugi rzeczonoego rozporządzenia, nie biorąc pod uwagę, że przepis ów nie wprowadził żadnej zmiany do treści załącznika VIII, który zawsze dopuszczał działania finansowe i inwestycyjne Unii w odniesieniu do niektórych rodzajów działalności przetwórczej;

— błędnie ocenił zdolność skarżących w pierwszej instancji do wniesienia skargi o stwierdzenie nieważności na podstawie art. 263 ust. 4 i 6 TFUE;

— niesłusznie stwierdził, że zaskarżone przepisy zostały wydane z naruszeniem rozporządzeniem w sprawie jednolitej WOR, błędnie zakładając, że owo rozporządzenie wyłączało z zakresu stosowania finansowania europejskiego wszelką działalność prowadzoną przez organizacje producentów inną niż wytwarzanie świeżych produktów (niezależnie od tego, czy są one przeznaczone do spożycia, czy do przetworzenia);

— błędnie zastosował zasadę niedyskryminacji, pomyliwszy ją z zasadą niezakłóconej konkurencji pomiędzy równymi podmiotami rynkowymi i zapomniał, że sektor rolny podlega własnym regułom w ramach wspólnej polityki rolnej;